

Yttrande från Regionkommittén – Idrott, funktionsnedsättning och fritid

(2014/C 114/06)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Bakgrund

1. Regionkommittén vill rikta uppmärksamheten på att det i EU finns uppskattningsvis 80 miljoner personer med funktionsnedsättning, dvs. ca 15 % av befolkningen. Personer med nedsatt rörlighet utgör enligt uppskattningar mer än 40 % av befolkningen.
2. På grund av den ökade risken för funktionsnedsättning hos äldre människor och den allmänna ökningen av kroniska sjukdomar, kan antalet personer med funktionsnedsättning komma att öka. De europeiska regionerna kommer således att i framtiden ställas inför nya utmaningar.
3. Det finns ingen gemensam definition av funktionsnedsättning i EU, och de rättsliga definitionerna av detta begrepp har varit föremål för många debatter och semantiska tolkningar. Funktionsnedsättning är en komplex företeelse och en flerdimensionell erfarenhet som är resultatet av en växelverkan mellan den berörda personens fysiska och intellektuella särdrag och förhållandena i det samhälle där han eller hon lever. Därför bör man lägga till begreppet "personer med funktionsnedsättning".
4. Det råder brist på kunskap och det finns falska föreställningar om de faktiska följderna av funktionsnedsättningar, och Regionkommittén betonar att man måste lägga tonvikten vid de "förmågor" som kan beaktas inom ramen för idrottsprestationer.
5. ReK erkänner den fysiska aktivitetens och idrottens värde och betydelse för personer med funktionsnedsättning samt dess faktiska bidrag till att uppnå EU:s strategiska mål, särskilt målen i Europa 2020-strategin. Vi noterar att den anpassade idrotten och idrott som utövas av personer med funktionsnedsättning har gjort stora framsteg de senaste åren. Det senaste exemplet är Paralympiska spelen i London 2012, där medierna gjorde stora insatser för att täcka evenemanget och främja den paralympiska rörelsen.
6. Kommittén vill påpeka att idrotten har ett obestridligt värde för människors välbefinnande, med positiva konsekvenser i fråga om rehabilitering och habilitering av personer med funktionsnedsättning, och att möjligheten för personer med funktionsnedsättning att utöva idrott framför allt är en grundläggande mänsklig rättighet.
7. "Idrott för personer med funktionsnedsättning" omfattar ett brett spektrum av aktiviteter som går från elitidrott till motionsidrott och från anpassad fysisk träning till rehabilitering genom idrott, ett spektrum vars mångfald motsvarar svårigheten att definiera termen "idrott" eller till och med överträffar den. Det är en av anledningarna till att det finns olika definitioner i de olika europeiska regionerna. Fysisk aktivitet och idrott har en rad konnotationer som innebär att utövandet av fysisk aktivitet förknippas med sport, rekreation, hälsa etc. Denna aspekt är i alla händelser en viktig faktor för utövaren eller användaren eftersom utövandet, både inom idrotten och rent generellt, leder till en bättre fysisk och mental hälsa hos alla människor.
8. De olika termer och begrepp som rör denna sektor eller som används av dess aktörer är föremål för livlig debatt. Här används termen "idrott för personer med funktionsnedsättning" för att inrikta infallsvinkeln på personen och samtidigt ge ämnet en allmän räckvidd.

9. Kommittén framhåller på nytt behovet av att till fullo respektera subsidiaritetsprincipen och de idrottsliga ledningsorganens, inklusive de fristående idrottsorganisationernas, självbestämmande. Rekommendationerna i det här yttrandet syftar till att spela en roll som katalysator för att öka genomslaget i de åtgärder som vidtas av medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna och till att ge upphov till en ändrad inställning, där de funktionsnedsattas förmågor framhävs i samhället i stort.

Politisk bakgrund

10. Regionkommittén gläder sig åt och stöder hänvisningarna i EU:s politik till erkännandet av idrott för personer med funktionsnedsättning, särskilt i EU:s handikappstrategi 2010–2020⁽¹⁾, kommissionens meddelande "Utveckling av idrottens europeiska dimension"⁽²⁾ och kommissionens vitbok om idrott⁽³⁾.

11. Kommittén beklagar dock avsaknaden av hänvisningar till personer med funktionsnedsättning i kommissionens ursprungliga förslag till Erasmus+, det nya EU-programmet för utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott för 2014–2020, och anser därför att man i det nya programmet, som fortfarande är föremål för förhandlingar, bör infoga en tydlig hänvisning till behovet av att främja hållbar tillväxt för alla genom att underlätta tillgången till idrottsaktiviteter för personer med funktionsnedsättning.

12. De nationella, regionala och lokala myndigheterna kan inom ramen för sina respektive befogenheter och ekonomiska möjligheter spela en viktig roll för utvecklingen av idrott för personer med funktionsnedsättning, särskilt när det gäller att främja och investera i idrottsinfrastruktur och idrottsverksamhet på lång sikt. ReK understryker därför behovet av att säkerställa projektfinansiering för de regioner där infrastrukturen när det gäller skolor och andra utbildningsinstanser är underutvecklad, och där det inte finns några eller endast begränsade möjligheter för barn med funktionsnedsättning att utöva idrott.

13. Vid användningen av offentliga anläggningar ska de offentliga myndigheterna på lämpligt sätt ta hänsyn till idrott som bedrivs av personer med funktionsnedsättningar, så att kravet på likvärdiga livsvillkor för människor med funktionsnedsättningar beaktas. Friheten från hinder är ett viktigt inslag i detta sammanhang.

14. Aktörerna inom sektorn för idrott för personer med funktionsnedsättning har en särskild roll att spela för att man ska kunna dra fördel av idrottens förmåga att främja social delaktighet, integration och lika möjligheter.

15. Ofta tycks idrott för personer med funktionsnedsättning bara nämnas specifikt när det handlar om social delaktighet. Kommittén anser att man i stor utsträckning bör göra åtskillnad mellan de olika typerna av idrott för personer med funktionsnedsättning, som kan omfatta elitidrott, motionsidrott, fysisk träning, möjligheter till utbildning genom idrott, anpassad fysisk aktivitet, rehabilitering genom idrott eller idrott för särskilda terapeutiska ändamål.

16. Vi förespråkar ett större erkännande av sektorns kvalificerade företrädare inom all verksamhet för att utveckla och utvärdera breddidrott som får stöd från EU-institutionerna. Man bör överväga att tilldela särskilda resurser för att möjliggöra ett sådant deltagande och för att stödja specifik utbildning av tekniska fackmän som är verksamma på idrottsområdet.

17. Det bör utarbetas ett detaljerat strategidokument som bygger på den rådande politiken men som ägnas särskilt åt idrott för personer med funktionsnedsättning i syfte att fastställa prioriteringar bland de viktigaste frågor som speciellt avser detta område.

Särskilda utmaningar: utövande av idrott

18. Trots det växande politiska intresset för funktionsnedsattas deltagande i idrott är andelen som utövar idrott fortfarande för låg. Detta beror bland annat på begränsningarna i tillgången till en idrottsinfrastruktur som är anpassad till behoven hos personer med funktionsnedsättningar.

⁽¹⁾ COM(2010) 636 final

⁽²⁾ COM(2011) 12 final

⁽³⁾ COM(2007) 391 final

19. Utöver de fysiska och socioekonomiska hindren samt kommunikationshindren påverkas idrottsutövandet av kulturella barriärer och psykologiska faktorer, särskilt attityder till funktionsnedsättningar hos arrangörer av och aktörer inom breddidrottsverksamhet. Dessa attityder bottenar i okunskap och en bristande förmåga att hantera ovana situationer, och man bör genomföra informations- och utbildningskampanjer för att öka acceptansen för personer med funktionsnedsättning inom idrotten. Kommittén rekommenderar att alla åtgärder för att förbättra tillgången till idrottsverksamhet ska utformas efter samråd med aktörerna inom sektorn, eftersom de olika grupperna kan ha behov av olika slags stöd.

20. Förbättrad tillgänglighet genom anpassningar av det fysiska tillträdet till idrottsanläggningar och bättre kommunikation är grundläggande förutsättningar för att öka deltagandet i idrott.

21. Det bör anordnas samordnade informationskampanjer om de befintliga möjligheterna till att utöva idrott. Sådana kampanjer skulle kunna sjösättas på europeisk nivå, men de måste föras ner till den regionala och lokala nivån, där det konkreta utbudet finns. Det är viktigt att man riktar sig till personerna med funktionsnedsättning själva och ger dem information. I idealfallet bör dessa kampanjer anordnas med stöd av ledningsorganen för breddidrottsrörelsen, den nationella idrotten och idrotten för personer med funktionsnedsättning samt organisationerna (särskilt förbunden) för personer med funktionsnedsättning. Det är dessutom viktigt att organisera informationskampanjer inte bara för personer med funktionsnedsättning, utan också för allmänheten i syfte att öka förståelsen, acceptansen, integrationen och kunskaperna om hur man hjälper personer med funktionsnedsättning. Man måste ge personer med funktionsnedsättning största möjliga autonomi för att ge dem möjligheter, hjälpmedel och stöd så att de själva kan ta initiativ till och organisera sådana evenemang.

22. Det kan visa sig bli nödvändigt att rikta sig enskilt till de olika målgrupperna med hänsyn tagen till deras förmåga, deras respektive ålderskategorier och deras sociala situation. Dessutom är det viktigt att respektera idrottsstrukturen i varje medlemsstat, liksom de lokala och regionala särdragen. Man bör stödja tillhandahållandet av information av god kvalitet som är lättillgänglig och uppdateras regelbundet, i syfte att se till att de olika målgrupperna ständigt hålls informerade om utbudet av idrott som är tillgängligt för dem. Att underlätta och stödja utvecklingen av organiserade gräsrotsrörelser kan i detta sammanhang göra det lättare att sprida sådan information och öka tillgängligheten.

23. Det är viktigt att det på lokal och regional nivå finns ett anpassat transportnät som ger personer med funktionsnedsättning möjlighet att ta sig till idrottsanläggningar för att ägna sig åt idrott på såväl amatörnivå som tävlingsnivå.

24. Föräldrarna spelar en viktig roll när det gäller att uppmuntra de unga att delta i idrottsverksamhet, och frivilliga utgör ryggraden inom denna sektor. Därför behöver man öka medvetenheten om vikten av volontärbete och överväga att upprätta plattformar för att rekrytera och utbilda frivilliga samt reflektera över åtgärder för att erkänna och belöna deras insatser.

25. Kommittén föreslår att man skapar en plattform för information om sportanläggningar i EU och en webbsida tillgänglig för allmänheten där personer med funktionsnedsättning kan finna information om idrottsanläggningar, tekniska möjligheter m.m. i sitt närområde/sin region.

26. Vissa grupper i befolkningen är utsatta för dubbel- eller trippeldiskriminering eftersom de inte bara har en utan flera funktionsnedsättningar, eller dessutom har utländskt ursprung, tillhör en minoritet eller drabbas av social utestängning på grund av homofobi eller sin könstillhörighet. Alla måste garanteras särskilt stöd och lika möjligheter när det gäller tillgång till idrott.

27. Idrott för personer med funktionsnedsättning får inte vara åtskild från breddidrotten. Dess allmänna utbredning, i detta fall delat ansvar för dess organisation med de stora idrottsförbunden, tycks faktiskt redan utgöra ett prioriterat politiskt mål. Man måste därför se till att integrationen av idrott för personer med funktionsnedsättning i den ordinarie idrottsverksamheten fortsätter och att olika organisationssätt, metoder och strukturer kan användas parallellt baserat på vilka verkliga förmågor personerna med funktionsnedsättning har samt på integrationsmålet.

28. Idrottsutövande för personer med en viss funktionsnedsättning bör främjas inom ramen för det förbund som omfattar den gren eller specialisering som är relevant. Detta bör ske i samråd med och med respekt för de idrottsförbund vars verksamhet huvudsakligen är inriktad på personer med funktionsnedsättning – och som måste stärkas i sitt för dessa personer så betydelsefulla kall.

29. Idrottsförbunden bör vid sina sammankomster uppmuntra idrottsföreningar som inte ingår i förbunden – men som inriktar sig på funktionshindrades utövande av den aktuella idrottsgrenen – att delta och framföra synpunkter, men inte att delta i omröstningar.

30. Utifrån befintliga exempel konstaterar kommittén att tillvägagångssättet att förena turism och motionsidrott för alla utgör ett bra verktyg för att etablera en första kontakt med idrott för personer med funktionsnedsättning i syfte att öka deras deltagande i idrott och göra allmänheten medveten om deras förmågor.

31. Man bör inkludera aktuell information av hög kvalitet om idrottsverksamhet som är anpassad till personer med funktionsnedsättning samt om anpassade transporter och anpassat tillträde till idrottsanläggningar, i syfte att göra reklam för idrottsturismen.

Särskilda utmaningar: utbildning

32. En förutsättning för en lämplig utveckling av idrott för personer med funktionsnedsättning är yrkesverksamma med en god utbildningsnivå.

33. Även om personer med funktionsnedsättning inte är stigmatiserade så kan de fortfarande drabbas av utestängning, eftersom många människor inte vet hur de ska ta emot dem och integrera dem i idrottsverksamhet och idrottsliga strukturer. Kommittén efterlyser samordnad information genom utbildningsinitiativ, inte bara för de personer som berörs direkt av anordnandet av idrottsverksamhet, utan också i större skala, för allmänheten i stort, till exempel genom lättillgängliga utbildningsverktyg online. I detta sammanhang bör man samtidigt öka kunskaperna om de funktionsnedsattas rättigheter, behov och färdigheter.

34. Alla skolelever bör ha tillgång till idrottsundervisning, och en funktionsnedsättning får inte utgöra ett hinder för integrering i skolornas idrottsprogram. Det är ofta under idrottsundervisningen i skolan som de unga får smak för idrott och utvecklar en passion för sport, och detsamma gäller för unga med funktionsnedsättning. Dessutom ger idrottsmiljön i skolan en möjlighet att fostra eleverna utan funktionsnedsättning och göra dem medvetna om sina klasskamraters förmågor. I detta sammanhang bör man särskilt uppmuntra införandet av "idrottsprogram som är tillgängliga för alla". Tanken på omvänd integration, dvs. att integrera unga idrottare utan funktionsnedsättning i idrott för personer med funktionsnedsättning, är ett bra exempel som gör det möjligt att ändra inställningen till andra deltagares förmågor. På samma sätt bör initiativ av typen "gemensam idrott" stödjas och utvecklas. För att detta mål ska uppnås måste utbildningsinstitutionernas lärare, och i synnerhet idrottslärarna, ges särskild utbildning, och föräldrar till barn med funktionsnedsättning bör ges tillgång till information om utbudet av idrottsaktiviteter.

35. Tränarnas kunskaper och kompetens utnyttjas ofta inte, på grund av bristande utbyte och samordning mellan aktörerna inom idrotten för personer med funktionsnedsättning och aktörerna inom breddidrotten. Kommittén föreslår att man tar initiativ till utbildningssamarbete mellan dessa organisationer, med stöd från utbildningsorgan och offentliga myndigheter.

36. Kommittén anser att man i större utsträckning ska involvera företrädare för högskoleväsenet i anpassningarna för att minska den sociala utestängningen av personer med funktionsnedsättning. Syftet med denna åtgärd är att utbilda framtida idrottslärare så att de får ökad förståelse för olika hälsofrågor som eleverna ställs inför.

37. Bilden av idrott för personer med funktionsnedsättning måste uppvärderas genom att man främjar elitidrott för högnivåidrottare med funktionsnedsättning och strävar efter att ge dem samma status som elitidrottare utan funktionsnedsättning. Det anses allmänt att uppmärksamhet för prestationerna av elitidrottare med funktionsnedsättning ofrånkomligen kommer att leda till en ändrad inställning. I detta sammanhang är kommunikationsstrategin för de paralympiska spelen och idrottsevenemang på hög nivå för personer med funktionsnedsättning mycket viktig.

38. Idrott för personer med funktionsnedsättning bygger i mycket hög grad på frivilligarbete. Man måste fortsätta att främja en utbildning av hög kvalitet för de frivilliga. I vissa avseenden måste utbildningen anpassas till de berörda parternas behov. Dessutom krävs det en större insats för att förvalta den frivilliga arbetskraften. De organisationer som ägnar sig åt idrott för personer med funktionsnedsättning måste förbättra sitt funktionssätt genom att införa verktyg för personaladministration och kvalitetsutveckling. Det är nödvändigt att utbilda fackmän om vi vill förbättra kvaliteten. Dessa är särskilt viktiga eftersom det handlar om grupper med särskilda förutsättningar. Strukturerna bör bli professionaliserade på riktigt.

39. Vi beklagar att de funktionshindrades potential ofta underskattas. ReK understryker att idrotten kan stärka personer med funktionsnedsättningar i deras personlighetsutveckling och på så sätt också i hög grad bidra till att de framgångsrikt integreras på arbetsmarknaden.

40. Kommittén stöder EU:s riktlinjer om dubbla karriärer för idrottare⁽⁴⁾, där det betonas att en rättvis tillämpning av åtgärder till stöd för dubbla karriärer för alla idrottare skulle utgöra ett betydande framsteg för idrotten i allmänhet och den idrott som utövas av personer med funktionsnedsättning i synnerhet. ReK delar även helt det synsätt som framkommer i riktlinjerna, nämligen att eftersom många idrottsgrenar för personer med funktionsnedsättning är integrerade i traditionella idrottsorganisationer behöver man ägna denna grupp särskild uppmärksamhet för att garantera en rättvis behandling och kunna utveckla särskilda karriärutvecklingsmöjligheter när motsvarande möjligheter för idrottare utan funktionsnedsättning inte kan utnyttjas.

41. Sektorn bör hädanefter verka för att göra de yngsta idrottarna mer självständiga och ledsaga dem i deras personliga utveckling. I detta sammanhang bör man stödja de särskilda utbildningsinsatser som unga idrottare erbjuds vid idrottsevenemang.

Särskilda utmaningar: hälsa

42. Regionkommittén erkänner idrottens värde för främjande av och utbildning om hälsa, och understryker den särskilda kopplingen mellan anpassad fysisk aktivitet och rehabilitering av personer med funktionsnedsättning, när det är fråga om deras fysiska och mentala hälsa.

43. Kommittén stöder arbetet inom EU:s expertgrupp för idrott, hälsa och deltagande, som har fått i uppdrag av rådet att föreslå åtgärder för att gynna hälsofrämjande fysisk aktivitet och deltagande i idrott på gräsrotsnivå och att identifiera motsvarande åtgärder fram till mitten av 2013. ReK betonar att fysisk aktivitet och idrott uttryckligen ska erkännas och stödjas som terapeutiska verktyg för personer med funktionsnedsättning.

44. Vi tar del av resultatet av arbetet inom EU:s expertgrupp mot dopning, som fått i uppdrag av rådet att formulera EU:s kommentarer till Världsantidopningsbyråns (Wada) översyn av världsantidopningskoden och betydelsen av "god förvaltning" inom idrotten. ReK rekommenderar att de berörda parterna i den paralympiska rörelsen ska göras mer delaktiga i detta arbete.

45. Kommittén anser att alla finansieringsinstrument i den nya fleråriga finansieringsramen bör omfatta frågan om tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning.

Särskilda utmaningar: finansiellt och strukturellt stöd

46. Regionkommittén noterar den budgetpost för idrott som har föreslagits i Erasmus+-programmet, som fortfarande är under förhandling. Kommittén uppmanar dock kommissionen att särskilt hänvisa till idrott för personer med funktionsnedsättning i Erasmus+-programmets riktlinjer för stödmottagare samt att erkänna idrott för denna grupp som en prioritet inom programmets åtgärd för idrott.

47. Kommittén föreslår kommissionen att uppmuntra särskilda åtgärder till stöd för projekt för att främja idrott för personer med funktionsnedsättning på lokal och regional nivå.

48. Sektorn kännetecknas av en viss fragmentering mellan olika EU-instrument med liknande mål. En bättre harmonisering i kombination med långsiktiga finansieringsåtaganden, åtminstone för sektorns viktigaste företrädare på europeisk nivå, skulle vara mycket gynnsam.

49. ReK menar att strukturfonderna bör användas för att utveckla idrottsinfrastruktur som är tillgänglig och öppen för alla på lokal och regional nivå. Att finansiera forskning på området för teknik med koppling till idrott för personer med funktionsnedsättning genom Horisont 2020 är också nödvändigt. Det är mycket viktigt att investera i forskning och innovation, framför allt via universitet och företag inom sektorn. I själva verket finns det för närvarande många fackmän som behandlar detta område i sina doktorsavhandlingar. Särskilda ansträngningar bör göras när det gäller idrott med ett terapeutiskt syfte, t.ex. hippoterapi (hästerapi).

50. EU-institutionerna uppmanas att fortsätta att långsiktigt stödja idrottsevenemang som är öppna för alla, och särskilt för unga med funktionsnedsättning.

De lokala och regionala myndigheternas roll

51. De lokala och regionala myndigheterna spelar inom ramen för sina institutionella befogenheter en grundläggande roll när det gäller att utveckla den europeiska dimensionen av idrott för personer med funktionsnedsättning.

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/sport/library/documents/c3/dual-career-guidelines-final.pdf>

52. Det är nödvändigt att stärka de lokala och regionala myndigheternas delaktighet på grundval av ett gemensamt program som utarbetats tillsammans med kommissionen, rådet och nationella myndigheter med ansvar för idrott, personer med funktionsnedsättning och idrottsaktiviteter som anordnas för dessa personer för att integrera dem i den ordinarie idrottsverksamheten. De lokala och regionala myndigheterna kan föra EU närmare den lokala nivån, i syfte att skapa en koppling till initiativ som genomförs av föreningar, skolor och föräldrar.

53. Det finns, särskilt på lokal och regional nivå, erfarenhet av och strukturerade partnerskap för att främja utvecklingen av idrott och idrottsutövande för personer med funktionsnedsättning. Kommittén förespråkar utbyte av bra metoder och framhåller att ReK kan sprida metoderna med stöd av EU-institutionerna och de berörda parterna. Översättning av befintligt material utgör en stor utmaning och kommer att uppmuntras. Man bör överväga ett system med belöning för "enastående metoder".

54. Vi stöder systemet med regionalt ansvariga för utveckling av idrott för personer med funktionsnedsättning. De skulle kunna ansvara för att utbyta och genomföra bra metoder, t.ex. vid användning av it-verktyg, och utgöra länken mellan EU-politiken och verkligheten i regionerna. Främjandet och utvecklingen av europeiska projekt för utbyte av bästa praxis skulle göra det möjligt att tillämpa effektiva lösningar på gemensamma problem, och samtidigt ge tillfälle att lära sig mer om behoven i andra regioner och länder.

Kompletterande slutsatser

55. Regionkommittén noterar de första initiativen för att främja en "europeisk idrottsvecka" och framhåller att man inom denna ram måste planera idrott som är särskilt inriktad på personer med funktionsnedsättning och inkludera den i breddidrotten. Dessutom bör man överväga att införa en årlig "europeisk dag för idrott för personer med funktionsnedsättning".

56. Kommittén konstaterar att det saknas jämförbara regionala uppgifter på detta område, och efterlyser en process för insamling av tillförlitliga uppgifter. I detta syfte skulle man t.ex. kunna beställa en särskild Eurobarometerundersökning om idrott för personer med funktionsnedsättning eller åtminstone ta med mer specifika frågor om detta ämne i framtida Eurobarometerundersökningar om idrott eller funktionsnedsättningar.

57. Vi uppmuntrar starkt inrättandet av en europeisk expertgrupp i denna fråga som erkänner sektorns annorlunda uppdrag och undersöker bidragen från det breda spektrumet av aktörer inom sektorn. Denna europeiska expertgrupp skulle med fördel kunna vidta följande åtgärder:

— På det semantiska planet:

— Föreslå en gemensam definition av begreppen "idrott för personer med fysisk funktionsnedsättning", "idrott för personer med intellektuell funktionsnedsättning" och "gemensam idrott" för att underlätta erkännandet av dem.

— På det tekniska planet:

— Kartlägga och samla in de viktigaste regionala och lokala erfarenheterna för att uppmuntra modellering och spridning av dem.

— Ge de politiskt ansvariga den tekniska information som krävs för att öka insikten samt göra det möjligt för Regionkommittén att förverkliga sin ambition att fungera som kontaktpunkt på detta område där de lokala och regionala myndigheterna spelar en ledande roll.

Bryssel den 29 november 2013

*Regionkommitténs
ordförande*

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO